

บรรณานุกรม

- ก่อ สรัสดิพิพิธย์. (2515). “แนวการสอนภาษาไทย.” เอกสารนิเทศการศึกษาคู่มือครุภัณฑ์ภาษาไทย.
พระนคร : หน่วยศึกษานิเทศก์, กรมการศึกษาคดศูนย์.
- กาญจนานา นาคสกุล. (2524). ระบบเตียงภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
การศึกษาคดศูนย์, กรมกระทรวงศึกษาธิการ.(2536). “ทักษะ ข-2 การออกเสียง.” เอกสารการพัฒนาและฝึกอบรมครุภัณฑ์สอนภาษาไทยในสังกัดกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : สาขาวิทยาลัย.
กำชัย ทองหล่อ. (2533). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อิมาร์การพิมพ์.
เกยร์ รองเศช. (2522). แบบฝึกหัดเพื่อสอนช่วยเสริมการออกเสียงพัญชนะ “ง” “พ” “ผ” “ค” “瓜” และ “ข” สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อัคสำเนา)
โภสุมก์ อาภาตพะกุล. (2521). แบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบ “ร” “ล” และ “ວ” สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษารั้นสูงปีที่ ๑ วิทยาลัยครุภัณฑ์บ้านจอมบึงราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อัคสำเนา)
คงยั่งยืน ยศรีวงศ์. (2504). บันทึกเส้นทางความคิดในการพัฒนาภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อัคสำเนา)
ชลธิรา กลัดดอนสูร์ และคณะ. (2521). การใช้ภาษา. กรุงเทพฯ : เคล็ค ไทย.
ชูระปันนีช์ นัครทรรพ. (2539). “บันไดแก้ขึ้นเพื่อจรวจภาษาไทย.” หนังสือและสื่อเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุภัณฑ์พัรવร.
ศรีศิลป์ บุญแข. (2527). “ฝึกทักษะในการใช้ภาษา.” การใช้ภาษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์.
ประเทือง คล้ายสุบรรณ. (2529). อ่านเขียนคำไทย. กรุงเทพฯ : สุทธิสารการพิมพ์.
ประเสริฐ เจริญชิต. (2518). แบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบ “ร” และ “ລ” สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัคสำเนา)
ประสงค์ รายณสุข. (2532). การศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเช้า. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เพิร์เจริญ.
เปลือง ณ นคร. (2518). “ความผันผวนของภาษาไทย.” วิทยาสาร. 74(4) : 38.
พรภรณ์ ชูทัย. (2522). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : วรรษิการพิมพ์.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนัก
ทดลองทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2525). สังคมศาสตร์และสรีวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นามมีบีคัล
พับลิเคชั่นส์.
- วีไควรรณ ชนิษฐานันท์. (2533). ภาษาและภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- (2532). “สำรวจเสียงภาษาไทยมาตรฐานจากการข่าวช่อง 9.” ภาษาและภาษาศาสตร์
(มกราคม – มิถุนายน) : 51 – 60.
- วีไควรรณ วิเศษน้อย. (2522). การสร้างแบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบกั้น ร ล
และ ว สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่สอง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์. (อัสดำเนา)
- พี. แฉดั่นทอง. (2527). เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย ๕. กรุงเทพฯ : บริษัทประชาชน.
- ศิริวรรณ ชาญเกียรติน และคณะ. (2535). หนังสือเรียน ชุดฝึกพัฒนาทักษะกระบวนการ ท203
ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- (2535). หนังสือเรียน ชุดฝึกพัฒนาทักษะกระบวนการ ท204 ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ศรีประภา ปalaสุทธิ. (2523). การสร้างแบบฝึกการอ่าน ร ล ควบกั้น สำหรับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๕. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อัสดำเนา)
- สมพร หลิมคระภูด. (2541). การสร้างแบบฝึกการอ่านเพื่อยกระดับความก้าวหน้าของเด็กในชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 โรงเรียนบางบัวทอง. ปริญญาอิเล็กทรอนิกส์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์
วิโรฒประสานมิตร. (อัสดำเนา)
- ศุภารัตน์ เอกวัฒน์. (2520). การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้ ร ล ว สำหรับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(อัสดำเนา)
- ศุชิวงศ์ พงศ์ไพศาล. (2528). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เสาวคนธ์ ศรีพุทธคิดิก, (2537). ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อการอ่าน
คำควบคู่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านรายภูรคำเนิน อําเภอหนอง
บัวแดงจังหวัดชัยภูมิ. ปริญญาอิเล็กทรอนิกส์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
ประสานมิตร. (อัสดำเนา)

- อนุมานราชธน, พระญา. (2517). นิรุกติศาสตร์. กรุงเทพฯ : คลังวิทยา.
- อัจฉรา ชีวพันธ์. (2534). คู่มือการสอนภาษาไทย กิจกรรมการเรียนประกอบการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช.

- ก แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
- ข แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
- ก ประวัติย่อผู้วิจัย

ภาคผนวก ก
แบบทดสอบการเข้ามอเตอร์ไซค์ขับควบค้ำ

คำชี้แจง ผู้สอนให้นักศึกษาทดสอบการอ่านกลอน ประไ邑 และข้อความ โดยวิธีออกเสียงปากคิ้วให้ผู้สอนฟัง แล้วผู้สอนนับคะแนนเฉพาะคำที่พิมพ์ตัวหน้าว่าอ่านถูกต้องชัดเจนหรือไม่ คำใดที่อ่านถูก ให้คะแนนคำละ 1 คะแนน ถ้าอ่านผิดคิ้วสูญเสีย

ข้อที่ 1 สำหรับนักศึกษาอ่าน

1. การอ่านร้อยกรอง

1.1 โกรธ

อาการโกรธนั้นเหมือนทะเลบ้า

ปรับเปลี่ยนหน้าเวลาพากษาหัวใจ

เหมือนคนดันพลันแยกแตกจาก

ระยะห่างใจหมัดทุกชั้นสถาบัน

1.2 ภาษาไทย

ภาษาไทยควรต้องเครื่องไว้

ผู้เป็นครูตรงตรวจตราภาษาเดียง

แต่งโคลงกลอนครรภ์เคลื่อนเพิ่มสำเนียง

เริศพร็อพเพียงชลุ่ยเพราะเพลงบรรเลงกานท์

ความรู้เข้าเป้าปัญญาเริบกว่าไข่

หากขาดกล้าดังจุงไกลไม่อาจหาญ

ผลักของรักคงเหมือนความคื้บยกคนพาล

ถูกขาพลาญข่มเหงไม่เกรงใจ

2. การอ่านประ惰ค

1. เทาหยิบผ้ามาแขวนไว้ที่ป้ายไม้
2. โปรดอย่าเดินบนทางที่ชรุขระ
3. กราบพระเพื่อเป็นศรีมงคลแก่ตนเอง
4. ที่ปลดคนมักมีการถูกคร่าอนาคต
5. เชือข่ายตัดริมฝ่าที่อุ้งออก ขาดเสี้ยวราดให้หนะ

3. การอ่านข้อความ

บ้านของปู่ยูนี้ที่กว้างทุกคราที่ไกเปลกล่องหาน
แกะรูสักห่อนคลาย แต่กว่าหานจะหลับต้องใช้เวลานาน
เดี๋ยวนอนในนั้นคนนี้หลักประดุจโผล่หน้าเข้ามาทักเสียงธรรมไปหมด
แก่บุพลงม่องหาน จนมีอวหาที่ก้าวเขือกพลอยอ่อนล้า
จึงต้องทำขึ้นให้พวงขากรลับ หากพลาดทำหานคงไม่หลับแน่

ชุดที่ 2 สำหรับผู้สอนให้คะแนน

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบค้ำ

1. การอ่านร้อยกรอง

1.1 โกรธ

1

อาการโกรธนั้นเหมือนกระเจิง

2 3 4
ปรับเปลี่ยนหน้าเวร长相พากวัญหาย

5 6

เหมือนควันดันพลันแยกเดกจาก

ระจับหายใจหมดทุกช่องทาง

1.2 ภาษาไทย

7

ภาษาไทยการต้องเตรียมไว้

8 9 10 11

ผู้เป็นครูตรวจตราภาษาเสียง

12 13 14 15

แต่งโครงสอนภาษาญี่ปุ่น เคลิม เพื่อสำเนียง

16 17 18 19 20

เพรีกพิธีเจดีย์ ขลุยเพราะ เพลงบรรเลงงานที่

21 22 23 24

ความรู้ภาษาเบ้าปั๊ญญาเริบคัวไขว่

25 26 27 28

หากขาดกลั้วกรุงไก่ไม่อาจหาญ

29 30 31

ผลักของรัก คงเหมือนความ ค้ำยคนพาด

32 33

ถูกเข้าผลาญ บ่เมหง ไม่เกรงใจ

ศูนย์บรรณาธิการสานเสว
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
49

PL
4165
14517

2. การอ่านประโยค

34 35

2546

ก. 1

1. เข้าห้องผู้มาแขวนไว้ที่ป้ายไม้

36 37

2. โปรดอย่าเดินบนทางที่ขรุขระ

38 39

3. ทราบเพื่อเป็นศิริมงคลแก่ตนเอง

40 41

4. ที่ปลดคลนน้ำก้มีการถูกคร่าอาชญากรรม

42 43

5. เนื่องจากตัวริบผ้าที่คุ่งออก ขลิบแล้วเก็บกวาดให้ด้วยนะ

3. การอ่านเรื่อง

44 45 46 47 48 49

บ้านยายปรุงมีที่กว้างทุกคราที่ไกวเปลกล่องหลาน

50 51

52 53 54

แกะรูสีก่อ่อนคลาย แต่กว่าหลานจะหลับต้องใช้เวลานาน

55 56 57

เคี่ยวนอนในคนนี้โผล่หน้าเข้ามาทักเตียงคงชา ครับ ขอไปห่มด

58 59 60

แก่คุณพ่อของหลาน ชนมือขวาที่กำเนิดขอพลอยอ่อนด้า

จึงต้องทำขึ้นให้พากษาด้วย หากพ่อต้องทำหลานคงไม่หลับแน่

ภาคผนวก ข
แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

แบบฝึกที่ 1
การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้ร ล

คำที่ใช้ร	ร ก	ร บ	ร ร ก	ร ร ร ร ร	ร ร ร ร ร ร
	รีบเร่ง	รัวเร็ว	โรงเรียน	รุกราน	ร้าวран
ล ล ล	ล ด ล	ล บ	ล น	ล ล ล ล ล	ล ล ล ล ล ล
	ลากล้อย	ลักษอน	ล้มลุก	ล้อเลียน	ลุกลุน

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง

- ผู้สอนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักศึกษาฟังคำละ 3 ครั้ง ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ความเสียงที่ผู้สอนออกคั่งนี้

ผู้สอนออกเสียง

- ร ก ร ก
- ล ก ล ก
- ร ก ล ก
- ล ก ร ก

นักศึกษาตอบ

- เหมือนกัน
เหมือนกัน
ต่างกัน
ต่างกัน

หมายเหตุ

การออกเสียงของผู้สอนตามข้อ 1. ผู้สอนจะออกเสียงสับสนไปตามความเหมาะสม โดยให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล จนนักศึกษาสามารถแยกความแตกต่างของเสียง และออกเสียงได้ถูกต้อง

- ผู้สอนออกคำสั่งว่าคำที่ใช้ ร อู้ในแวร์ที่ 1 คำที่ใช้ ล อู้ในแวร์ที่ 2 ให้ นักศึกษาตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอู้แวร์ที่ 1 หรือแวร์ที่ 2 คั่งนี้
 - เมื่อผู้สอนออกเสียง “ร ก” นักศึกษาต้องตอบว่า “หนึ่ง” ผู้สอนออกเสียง “ล ก” นักศึกษาต้องตอบว่า “สอง” โดยผู้สอนออกเสียงสับสนกัน ใน 2 เสียง ให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

2.2 ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>		<u>นักศึกษาตอบ</u>	
1. ร ก	ร ก	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ล ก	ล ก	สอง	สอง
3. ร ก	ล ก	หนึ่ง	สอง
4. ล ก	ร ก	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ผู้สอนออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>			<u>นักศึกษาตอบ</u>		
1. ร ก	ร ก	ร ก	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ร ก	ล ก	ล ก	หนึ่ง	สอง	สอง
3. ล ก	ล ก	ร ก	สอง	สอง	หนึ่ง
4. ร ก	ล ก	ร ก	หนึ่ง	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง

3. การฝึกออกเสียง ร , ล ที่ถูกต้องดังนี้

3.1 ฝึกออกเสียง ร โดยให้นักศึกษาใช้ปลายลิ้นกัดลมที่ปุ่มเหรือกแล้วห่อลิ้นช้อนเข้าไปที่เพcaanแข็ง และหกกลับให้เรียว ๆ หลายครั้ง เพื่อปล่อยให้ลมที่ถูกกีระเบิดออกมาได้เป็นระยะถี่ ๆ กัน แล้วฝึกหาย ๆ ครั้ง โดยเพิ่มความเร็วขึ้นจนออกเสียง ร ได้คล่องปาก (ใช้กระจากเม่าช่วยตรวจสอบว่า นักศึกษาวางลิ้นไว้ในตำแหน่งที่ถูกต้องหรือไม่)

3.2 ฝึกออกเสียง ร ในระดับพยางค์ เริ่มจากพยางค์ไม่มีความหมายไปสู่พยางค์ที่มีความหมาย เช่น รา โระ เร ริ ร อ เร อ แล้วฝึกออกเสียงช้ำ ๆ เช่น รา รา โระ โระ และฝึกสลับเสียงเป็น รา ร โระ ร อ เร อ เป็นต้น งานกว่าจะคล่อง

- 3.3 ฝึกออกเสียง ด้วยให้ยกปลายดิ่นคู่ปูมเหงื่อกขนะเปล่งเสียง ลั่นร้องกับปล่อยลมออกทางปาก เมื่อลมกระแทบปลายดิ่นลมจะออกไปทางข้างดิ่นแล้วลดปลายดิ่นลงแตะพื้นปาก ต่อจากนั้นฝึกออกเสียงลา ตา ตา ห้าๆ และค่ายเรวขึ้น ๆ แล้วจึงฝึกออกเสียงในระดับพยางค์
4. ผู้สอนออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานคำให้นักศึกษาออกเสียงตามพร้อมกัน และเป็นรายบุคคล ตั้งค่าไปนี้
- 4.1 ออกเสียงครั้งละ 1 คำ
- 4.2 ออกเสียงครั้งละ 2 คำ โดยสลับกัน เช่น
1. ร ก	ร ก
2. ล ก	ล ก
3. ร ก	ล ก
4. ล ก	ร ก
- 4.2 ออกเสียงครั้งละ 3 คำ โดยสลับกัน เช่น
1. ร ก	ร ก	ร ก
2. ล ก	ร ก	ล ก
3. ล ก	ล ก	ร ก
4. ร ก	ล ก	ร ก
5. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำคู่ที่ครองกันข้ามกับคำที่ผู้สอนออกเสียง ดังนี้
- 5.1 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น
ผู้สอนออกเสียง	นักศึกษาออกเสียง
1. ร ก	ล ก
2. ล ก	ร ก
3. ร ก	ล ก
4. ล ก	ร ก

5.2 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>		<u>นักศึกษาออกเสียง</u>	
1.	ล ก	ร ก	ร ก
2.	ล ก	ร ก	ล ก
3.	ร ก	ล ก	ล ก
4.	ร ก	ร ก	ล ก

5.3 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>			<u>นักศึกษาออกเสียง</u>		
1.	ล ก	ร ก	ร ก	ร ก	ล ก
2.	ร ก	ร ก	ร ก	ล ก	ล ก

ผู้สอนออกเสียงสลับกัน ไปให้นักศึกษาอุ่นเครื่องพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ผู้สอนให้นักศึกษาอ่านบัตรคำซึ่งเป็นคำที่ใช้ในการฝึกเป็นรายบุคคล
7. ผู้สอนให้นักศึกษาอ่านบัตรคำซึ่งเป็นกตุณคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล

รีบเร่ง	รวดเร็ว	ใจเรียน	รุกราน	ร้าว ран
ลากคลาย	ลักษณะ	ล้มลุก	ดื้อเดิน	ถูกอก

ขั้นประเมินผล

สังเกตการออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 2

การฟังและการอ่านออกเสียงพยัญชนะ ร - อ , ล - อ

คำที่ใช้ฝึก

2.1 ร - อ

เรียนดีด	แรงลม	โรงเรียน
ร้องดีน	รุ่มดีอน	เรียนลับ
รายดีอม	รัวดีน	ร้องคำน้า

2.2 ล - อ

ล่องเรือ	ตอดรัว	ต่างร้าย
ล่วงรู้	ตุกรัก	เล่าเรียน
เล่นแรก	หลายเรื่อง	หลากรส

วิธีดำเนินการฝึก

1. แบ่งกลุ่มฝึกเปล่งเสียงเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 5 – 6 คน
2. จัดกิจกรรมการเปล่งเสียงคำชี้ชี้กันและกัน
3. ฝึกการอ่านออกเสียงเป็นรายบุคคล โดยใช้บัตรคำ
4. ผู้สอนแยกกระดาษพิมพ์แบบฝึกคำประพันธ์ให้นักศึกษาทุกคนฝึกอ่านออกเสียง ร , อ
5. ให้นักศึกษาอ่านออกเสียงโดยการจับคู่ผู้ลัดกันฝึกคนหนึ่งฟังคนหนึ่งอ่านแล้วจะต้องบอกร่องของกันและกันไว้ จากนั้นสลับกัน
6. ให้นักศึกษาอ่านให้ผู้สอนฟังทีละคนว่าออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

แบบฝึกประพันธ์ (อ่านออกเสียงธรรมชาติ)

ล้านโรงเรียนเดี่ยวนรบและรื่นร้น
ถูกถือลุกตนนักชั้นราษฎร
การเด่าเรียนมากนวลด้านหลาภดหาก
ครูรับรองตลอดวิชาถ้าหากเพียร

เด็กรื่นร้นยิ่งอ่อนเรียนเล่นซ่อนหา
อย่างรอราเร่งเร้าเข้าห้องเรียน
เรียนไม่ยากพูดฟังทั้งอ่านเขียน
จักเป็นเชี่ยวคนเกิดเรียนเดิมจริง

ขั้นประเมินผล

สังเกตการออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 3
การฟังและการอ่านออกเสียงคำที่ใช้กษัตริยศักดิ์ ภาษาไทย

คำที่ใช้ฝึก ทราบ กรุง โกรธ เกรง

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง

1. ผู้สอนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักศึกษาฟังคำละ 3 ครั้ง ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ตามเสียงที่ผู้สอนออก ดังนี้

ผู้สอนออกเสียง	นักศึกษาตอบ
1. กาน	กาน
2. กราบ	กราน
3. คาน	กราน
ผู้สอนจะออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล	
2. ผู้สอนออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีคำควบคุมด้านซ้ายในແລກที่ 1 คำที่มีอักษรควบค้ำกร จะอยู่ในແລກที่ 2 ให้นักศึกษาตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่ใน ��� ที่ 1 หรือ 2 ดังนี้	
2.1 เมื่อผู้สอนออกเสียง “กาน” นักศึกษาต้องตอบว่า “หนึ่ง” ผู้สอนออกเสียง “กราบ” นักศึกษาต้องตอบว่า “สอง” โดยผู้สอนออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล	
2.2 ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับหมายเดียวอะไร เช่น	

ผู้สอนออกเสียง	นักศึกษาตอบ
1. กาน	กาน
2. กราบ	กราน
3. คาน	กราน
4. กราน	กาน

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ผู้สอนออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาตอบ</u>
-----------------------	--------------------

1. กาน กาน กาน	หนึ่ง หนึ่ง หนึ่ง
2. กาน กราน กราน	หนึ่ง สอง สอง
3. กราน กราน กาน	สอง สอง หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง

3. เมื่อนักศึกษาออกเสียง ร ได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงความกล้ากับพยัญชนะ แต่ถ้านักศึกษายังออกเสียงความกล้าไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำความกล้า โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า กรับ ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ กะ – หรับ

3.2 ออกเสียงคำความกล้าที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นช้า ๆ ก่อน แล้วจึงหัดความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงความกล้าได้ในที่สุด เช่น

กะ – หรับ กะ – หรับ กะ – หรับ → กรับ

กะ – หารบ กะ – หารบ กะ – หารบ → กรบ

กะ – รุบ กะ – รุบ กะ – รุบ → กรุบ

4. ผู้สอนออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานคำให้นักศึกษาออกเสียงตามพร้อมกันและเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละ สองคำ โดยสลับกัน เช่น

1. กาน กาน

2. กราน กราน

3. กาน กราน

4. กราน กาน

4.3 ออกเสียงครั้งละ สามคำ โดยสลับกัน เช่น

1. กาน กาน กาน

2. กราบ กราบ กราบ

5. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำๆที่ตรงข้ามกับคำที่ให้ออกเสียง ดังนี้

5.1 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. กราบ	กาน
---------	-----

2. กาน	กราบ
--------	------

3. กาน	กราบ
--------	------

4. กราบ	กาน
---------	-----

5.2 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. กราบ กราบ	กาน กาน
--------------	---------

2. กราบ กาน	กาน กราบ
-------------	----------

3. กาน กราบ	กราบ กาน
-------------	----------

4. กาน กาน	กราบ กราบ
------------	-----------

5.3 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. กรับ กัน กัน	กัน กรับ กรับ
-----------------	---------------

2. กัน กัน กัน	กรับ กรับ กรับ
----------------	----------------

ผู้สอนออกเสียงสลับกัน ไปให้นักศึกษาออกเสียงพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ผู้สอนให้นักศึกษาฟังและออกเสียงคำๆที่ใช้ฝึก คือ กราบ กรุง โกรธ เกรง แล้วดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้
7. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงกลุ่มคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล กราบ กรุง โกรธ เกรง

ขั้นประเมินผล

ตั้งเกณฑ์การออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 4
การฟังและการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ กล

คำที่ใช้ฝึก ไกล กลัว กลอน กลับ กล่อน

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง

- ผู้สอนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักศึกษาฟังคำละ 3 ครั้ง ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้งแล้วให้นักศึกษาตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ตามเสียงที่ผู้สอนออกดังนี้

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>		<u>นักศึกษาตอบ</u>	
1. ก้า	ก้า	เหมือนกัน	
2. กลัว	กลัว	เหมือนกัน	
3. ก้า	กลัว	ต่างกัน	
ผู้สอนจะออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล			
2. ผู้สอนออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีความกล้ามันจะอยู่ในaccoที่ 1 คำที่มีอักษรควบกล้ำ กล จะอยู่ในaccoที่ 2 ให้นักศึกษาดึงไฟฟ้าแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่accoที่ 1 หรือ 2 ดังนี้			
2.1 เมื่อผู้สอนออกเสียง “ก้า” นักศึกษาต้องตอบว่า “หนึ่ง” ผู้สอนออกเสียง “กลัว” นักศึกษาต้องตอบว่า “สอง” โดยผู้สอนออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล			
2.2 ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แต่ให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับหมายเหตุ อะไร เช่น			

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>		<u>นักศึกษาตอบ</u>	
1. ก้า	ก้า	หนึ่ง	หนึ่ง
2. กลัว	กลัว	สอง	สอง
3. ก้า	กลัว	หนึ่ง	สอง
4. กลัว	ก้า	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ผู้สอนออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับ
หมายเลขอะไร เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>			<u>นักศึกษาตอบ</u>		
1. ก้า	ก้า	ก้า	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ก้าว	ก้าว	ก้าว	หนึ่ง	สอง	สอง
3. กล้าว	กล้าว	ก้าว	สอง	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสับสนไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง

3. เมื่อนักศึกษาออกเสียง ล ได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงควบค้ำก้าบพับซูชันจะ แต่ถ้านักศึกษายังออกเสียงควบค้ำไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำควบค้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า กล้า ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ กะ - ล้า

3.2 ออกเสียงคำควบค้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นช้าๆ ก่อน แล้วจึงหวัดความเร็วขึ้นๆ จนออกเสียงควบค้ำได้ในที่สุด เช่น

กะ - ล้า กะ - ล้า กะ - ล้า → กล้า

กะ - หลับ กะ - หลับ กะ - หลับ → กลับ

กะ - ໄก กะ - ໄก กะ - ໄก → ไก

4. ผู้สอนออกเสียงคำที่เป็นบนกระคนาคำให้นักศึกษาออกเสียงตามพร้อมกันและเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละ สองคำ โดยสลับกัน เช่น

1. ก้า ก้า

2. กล้าว กล้าว

3. ก้า กล้าว

4. กล้าว ก้า

4.3 ออกเสียงครั้งละ สามคำ โดยสลับกัน เช่น

1. ก้าว ก้าว ก้าว
2. กล้าว กล้าว กล้าว

5. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำๆ ที่ตรงข้ามกับคำที่ผู้สอนออกเสียง ดังนี้

5.1 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. กล้าว ก้าว
2. ก้าว กล้าว
3. ก้าว กล้าว
4. กล้าว ก้าว

5.2 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. กล้าว กล้าว ก้าว ก้าว
2. กล้าว ก้าว ก้าว กล้าว
3. ก้าว กล้าว กล้าว ก้าว
4. ก้าว กล้าว กล้าว กล้าว

5.3 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. กล้าว ก้าว ก้าว ก้าว กล้าว กล้าว กล้าว
2. ก้าว กล้าว กล้าว กล้าว กล้าว กล้าว กล้าว

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาออกเสียงพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำที่ใช้ฟิก คือ ไกล กล้าว กลอน กลับ กล่อม เป็นรายบุคคล คำเนินการตามขั้นตอนดังเดี๋ยวข้อ 1 – 5
7. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นรายบุคคล ไกล กล้าว กลอน กลับ กล่อม

ขั้นประเมินผล

สังเกตการออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 5
การฟังและการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกัน ภาษาไทย

คำที่ใช้ฝึก ไกว กว่า กວาด กว้าง

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง

1. ผู้สอนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักศึกษาฟังคำละ 3 ครั้ง
3. ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน”
ตามเดิยงที่ผู้สอนออกดังนี้

ผู้สอนออกเสียง		นักศึกษาตอบ
1. กว้าง	กว้าง	เหมือนกัน
2. ฝ้าง	ฝ้าง	เหมือนกัน
3. กว้าง	กว้าง	ต่างกัน
4. ฝ้าง	กว้าง	ต่างกัน
3.	ผู้สอนออกคำสั่งว่าคำควบกัน 瓜 ญู่ในแคลวที่ 1 คำที่มีเสียง ฝ ญู่ในแคลวที่ 2 ให้นักศึกษาตั้งใจฟังແล้าวตอบว่าเดิยงที่ได้ยินนั้นอยู่แคลวที่ 1 หรือ 2 ดังนี้ ถ้าผู้สอน ออกเสียง “กว้าง” นักศึกษาต้องตอบว่า “หนึ่ง” ผู้สอนออกเสียง “ฝ้าง” นักศึกษาต้องตอบว่า “สอง”	
4.	ผู้สอนออกเสียงตัวนับกันครึ่งละ 2 คำ ดังนี้	

ผู้สอนออกเสียง		นักศึกษาตอบ
1. กว้าง	กว้าง	หนึ่ง
2. ฝ้าง	ฝ้าง	สอง
3. กว้าง	ฝ้าง	หนึ่ง
4. ฝ้าง	กว้าง	สอง
		หนึ่ง

ขั้นการออกเสียง

5. ฝึกนักศึกษาออกเสียงคำควบกล้ำ 瓜 โดยวิธีดังต่อไปนี้
 - 5.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า กว้าง ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ กะ - ว่าง
 - 5.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นช้า ๆ ก่อน แล้วจึงทวิความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

กะ - ว่าง	กะ - ว่าง	กะ - ว่าง	→	กว้าง
กะ - ไว	กะ - ไว	กะ - ไว	→	ไกว
กะ - หวาน	กะ - หวาน	กะ - หวาน	→	หวาน

6. นักศึกษาออกเสียงคำที่ใช้ฝึกพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

- 6.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

นักศึกษาออกเสียง

กว้าง

ฝ้าง

- 6.2 ออกเสียงครั้งละ ส่องคำ โดยสลับกัน เช่น

นักศึกษาออกเสียง

กว้าง

ฝ้าง

กว้าง

ฝ้าง

7. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำที่ใช้ฝึก คือ ไกว กว่า หวาน หวาน คำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นประเมินผล

สังเกตการออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 6
การฟังและการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกัน ชร

คำที่ใช้ฝึก ชรน ชรน ชรุ ชรุ

วิธีค่าเบินการฝึก

ขั้นการฟัง

1. ผู้สอนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักศึกษาฟังคำละ 3 ครั้ง ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ตามเสียงที่ผู้สอนออกคำนี้

ผู้สอนออกเสียง		นักศึกษาตอบ	
1.	ชรน	ชรน	เหมือนกัน
2.	ชรน	ชรน	เหมือนกัน
3.	ชีน	ชรน	ต่างกัน

ผู้สอนจะออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

2. ผู้สอนออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีคำควบค้ำน้ำหน้าอยู่ในaccoที่ 1 คำที่มีอักษรควบกัน ชร จะอยู่ในaccoที่ 2 ให้นักศึกษาดังใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่accoที่ 1 หรือ 2 คั้นนี้

2.1 เมื่อผู้สอนออกเสียง “ชีน” นักศึกษาต้องตอบว่า “หนึ่ง” ผู้สอนออกเสียง “ชรน” นักศึกษาต้องตอบว่า “สอง” โดยผู้สอนออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

2.2 ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับหมายเหตุอะไร เช่น

ผู้สอนออกเสียง		นักศึกษาตอบ	
1.	ชีน	ชีน	หนึ่ง
2.	ชรน	ชรน	สอง
3.	ชีน	ชรน	หนึ่ง
4.	ชรน	ชีน	สอง
			หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ผู้สอนออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับ
หมายเลขอะไร เช่น

ผู้สอนออกเสียง

นักศึกษาตอบ

1. จีน	จีน	จีน	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ชรีน	ชรีน	ชรีน	สอง	สอง	สอง
3. ชรีน	ชรีน	จีน	สอง	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง

3. เมื่อนักศึกษาออกเสียง ร ได้คัดลอกเดาแล้ว จึงออกเสียงความกล้ากับพยัญชนะ
ฯ แต่ด้านักศึกษาบังออกเสียงความกล้าไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำความกล้า โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า ชรีน
ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ ช - ชรีน

3.2 ออกเสียงคำความกล้าที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นช้า ๆ ก่อน แล้วจึงหวิความ
เร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงความกล้าได้ในที่สุด เช่น

ช - ชรีน	ช - ชรีน	ช - ชรีน	→	ชรีน
ช - ชรีน	ช - ชรีน	ช - ชรีน	→	ชรีน

4. ผู้สอนออกเสียงคำที่เป็นแผ่นไปร์งใส่ให้นักศึกษาออกเสียงตามพร้อมกันและ
เป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละ สองคำ โดยสลับกัน เช่น

1. จีน จีน
2. ชรีน ชรีน
3. จีน ชรีน
4. ชรีน จีน

4.3 ออกเสียงครั้งละ สามคำ โดยสลับกัน เช่น

1. จีน จีน จีน
2. ชรีน ชรีน ชรีน

5. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำคู่ที่ตรงข้ามกับคำที่ผู้สอนออกเสียง ดังนี้
 5.1 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. ชื่น	ชื่น
2. ชื่น	ชื่น
3. ชื่น	ชื่น
4. ชื่น	ชื่น

- 5.2 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาอักเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. ชื่น ชื่น	ชื่น ชื่น
2. ชื่น ชื่น	ชื่น ชื่น
3. ชื่น ชื่น	ชื่น ชื่น
4. ชื่น ชื่น	ชื่น ชื่น

- 5.3 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาอักเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. ชื่น ชื่น ชื่น	ชื่น ชื่น ชื่น
2. ชื่น ชื่น ชื่น	ชื่น ชื่น ชื่น

ผู้สอนออกเสียงต่บกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ผู้สอนให้นักศึกษาฟังและออกเสียงคำที่ใช้ฝึก คือ บุรุษ ชน ชื่น เป็นรายบุคคล แล้วดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้
 ขั้นตอนครั้งแรก ข้อ 1 – 5
 7. ผู้สอนให้นักศึกษาอ่านบัตรคำซึ่งเป็นกตุณคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล บุรุษ
 ชน ชื่น

ขั้นประเมินผล

สังเกตการออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 7
การฟังและการอ่านออกเสียงคำที่ใช้กันในความกล้า ชล

คำที่ใช้ฝึก ขลิบ เขลา ขาด ขุ่ย

วิธีค่าเนินการฝึก

ขั้นการฟัง

- ผู้สอนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักศึกษาฟังคำละ 3 ครั้ง ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ความเสียงที่ผู้สอนออกคำนี้

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>		<u>นักศึกษาตอบ</u>	
1. ขับ	ขีบ	เหมือนกัน	
2. ขลิบ	ขลิบ	เหมือนกัน	
3. ขีบ	ขลิบ	ต่างกัน	
ผู้สอนจะออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล			
2. ผู้สอนออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีความถูกต้องนั้นจะอยู่ในaccoที่ 1 คำที่มีอักษรควบคู่กัน จะอยู่ในaccoที่ 2 ให้นักศึกษาตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่accoที่ 1 หรือ 2 ดังนี้			
2.1 เมื่อผู้สอนออกเสียง “ขีบ” นักศึกษาต้องตอบว่า “หนึ่ง” ผู้สอนออกเสียง “ขลิบ” นักศึกษาต้องตอบว่า “สอง” โดยผู้สอนออกเสียงสลับกันใน 2 เสียงให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล			
2.2 ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น			

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>		<u>นักศึกษาตอบ</u>	
1. ขีบ	ขีบ	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ขลิบ	ขลิบ	สอง	สอง
3. ขีบ	ขลิบ	หนึ่ง	สอง
4. ขลิบ	ขีบ	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

- 2.3 ผู้สอนออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับ
หมายเสียงอะไร เช่น

ผู้สอนออกเสียง นักศึกษาตอบ

1. ชีบ	ชีบ	ชีบ	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ชีบ	ชลิบ	ชลิบ	หนึ่ง	สอง	สอง
3. ชลิบ	ชลิบ	ชีบ	สอง	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสับสนกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันแล้วให้ตอบเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง

3. เมื่อนักศึกษาออกเสียง ล ได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงคำว่า ก้าวพยัญชนะ
แต่ถ้านักศึกษาขังออกเสียงคำว่าไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

- 3.1 ออกเสียงคำว่า ก้าว โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า ชลิบ
ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ ช- ลิบ

- 3.2 ออกเสียงคำว่า ก้าว ที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นช้าๆ ก่อน แล้วจึงทวิความ
เร็วขึ้นๆ จนออกเสียงคำว่า ก้าว ได้ในที่สุด เช่น

ช- ลิบ ช- ลิบ ช- ลิบ → ชลิบ

ช- เหลา ช- เเหลา ช- เเหลา → เเหลา

ช- หลาด ช- หลาด ช- หลาด → หลาด

4. ผู้สอนออกเสียงคำที่เปลี่ยนบนกระดานคำให้นักศึกษาออกเสียงตามพร้อมกันและ
เป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

- 4.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

- 4.2 ออกเสียงครั้งละ สองคำ โดยสลับกัน เช่น

1. ชีบ	ชีบ
2. ชลิบ	ชลิบ
3. ชีบ	ชลิบ
4. ชลิบ	ชีบ

4.3 ออกเสียงครั้งละ สามคำ โดยสลับกัน เช่น

1. ขีบ จีบ ชีบ
2. ชลิบ ชลิบ ชลิบ

5. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำคู่ที่ตรงข้ามกับคำที่ผู้สอนออกเสียง คั่งนี้

5.1 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

ผู้สอนออกเสียง	นักศึกษาออกเสียง
-----------------------	-------------------------

1. ชลิบ ชีบ
2. ชีบ ชลิบ
3. จีบ ชลิบ
4. ชลิบ จีบ

5.2 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

ผู้สอนออกเสียง	นักศึกษาออกเสียง
-----------------------	-------------------------

1. ชลิบ ชลิบ ชีบ จีบ
2. ชลิบ จีบ จีบ ชลิบ
3. จีบ ชลิบ ชลิบ จีบ
4. จีบ จีบ ชลิบ ชลิบ

5.3 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

ผู้สอนออกเสียง	นักศึกษาออกเสียง
-----------------------	-------------------------

1. ชลิบ จีบ จีบ ชีบ ชลิบ ชลิบ
2. จีบ จีบ จีบ ชลิบ ชลิบ ชลิบ

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำที่ใช้สัก กือ ชลิบ เพลา ขลาก ชลุ่ย

คำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

7. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นรายบุคคล ชลิบ เพลา ขลาก ชลุ่ย

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนตั้งเกตการออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 8
การฟังและการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกัน ขว

คำที่ใช้ฝึก ขวา ขวัญ ขวา ขวา

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง

- ผู้สอนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักศึกษาฟังคำละ 3 ครั้ง
- ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน”
ตามเดียงที่ผู้สอนออกคั่งนี้

ผู้สอนออกเสียง นักศึกษาตอบ

1. ขวา	ขวา	เหมือนกัน
2. ฝ่า	ฝ่า	เหมือนกัน
3. ขวา	ฝ่า	ต่างกัน
4. ฝ่า	ขวา	ต่างกัน

- ผู้สอนออกคำสั่งว่า “คำควบกัน ขว อยู่ในaccoที่ 1 คำที่มีเสียง ฝ อยู่ในaccoที่ 2 ให้นักศึกษาดึงใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่ในaccoที่ 1 หรือ 2 ดังนี้ ถ้าผู้สอนออกเสียง “ขวา” นักศึกษาต้องตอบว่า “หนึ่ง” ผู้สอนออกเสียง “ฝ่า” นักศึกษาต้องตอบว่า “สอง”
- ผู้สอนออกเสียงตัวบับกันพร้อมๆ กัน 2 คำ ดังนี้

ผู้สอนออกเสียง นักศึกษาตอบ

1. ขวา	ขวา	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ฝ่า	ฝ่า	สอง	สอง
3. ขวา	ฝ่า	หนึ่ง	สอง
4. ฝ่า	ขวา	สอง	หนึ่ง

ขั้นการออกเสียง

5. ฝึกศักยภาพออกเสียงคำควบกล้ำ ขาว โคลเวอร์ดังต่อไปนี้
- 5.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โคลเวอร์แยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า ขาว ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ ข - ขาว
 - 5.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นช้า ๆ ก่อน แล้วจึงทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

ข - ขาว	ข - ขาว	ข - ขาว	→	ขาว
ข - หวน	ข - หวน	ข - หวน	→	หัวญู
ข - ไห่	ข - ไห่	ข - ไห่	→	ไห่

6. นักศึกษาออกเสียงคำที่ใช้ผูกหัวข้อมันกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

- 6.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

นักศึกษาออกเสียง

ขาว	ขาว
ฝ่า	ฝ่า
- 6.2 ออกเสียงครั้งละ สองคำ โคลนดับกัน เช่น

นักศึกษาออกเสียง

ขาว	ขาว
ขาว	ฝ่า
ฝ่า	ขาว
ฝ่า	ฝ่า

7. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำที่ใช้ผูก คือ ขาว หัวญู แขวน ไห่ คำเนินการฝึกตั้งแต่ข้อ 1 – 6
8. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นรายบุคคล ขาว หัวญู แขวน ไห่

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสังเกตการออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 9
การฟังและการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ คร

คำที่ใช้ฝึก ครุ คร่า ครวย ครา

วิธีค้นนินการฝึก

ขั้นการฟัง

1. ผู้สอนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักศึกษาฟังคำละ 3 ครั้ง ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ตามเสียงที่ผู้สอนออกดังนี้

ผู้สอนออกเสียง	นักศึกษาตอบ
1. คุ คุ	เหมือนกัน
2. ครุ ครุ	เหมือนกัน
3. คุ ครุ	ต่างกัน
ผู้สอนจะออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล	
2. ผู้สอนออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีความกล้ามเนื้อจะอยู่ในແตราที่ 1 คำที่มีอักษรควบกล้ำ คร จะอยู่ในແตราที่ 2 ให้นักศึกษาตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่ແตราที่ 1 หรือ 2 ดังนี้	
2.1 เมื่อผู้สอนออกเสียง “คุ” นักศึกษาต้องตอบว่า “หนึ่ง” ผู้สอนออกเสียง “ครุ” นักศึกษาต้องตอบว่า “สอง” โดยผู้สอนออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล	
2.2 ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับหมายเหลืออะไร เช่น	

ผู้สอนออกเสียง	นักศึกษาตอบ
1. คุ คุ	หนึ่ง หนึ่ง
2. ครุ ครุ	สอง สอง
3. คุ ครุ	หนึ่ง สอง
4. ครุ คุ	สอง หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ผู้สอนออกเสียง 3 ครั้ง และให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับ
หมายเสียงอะไร เช่น

ผู้สอนออกเสียง นักศึกษาตอบ

1. กู กู กู	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. กู กู กู	สอง	สอง	สอง
3. กู กู กู	สอง	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงหลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันแล้วให้ตอบเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง

3. เมื่อนักศึกษาออกเสียง ร ได้คล้องແเคล່ງแล้ว จึงออกเสียงความถ้ากับพยัญชนะ
คราว แต่ตานักศึกษาบังออกเสียงความถ้าไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำความถ้า โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า ครู
ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ กะ - รู

3.2 ออกเสียงคำความถ้าที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นช้า ๆ ก่อน แล้วจึงทวิความ
เร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงความถ้าได้ในที่สุด เช่น

กะ - รู	กะ - รู	กะ - รู	→ กู
กะ - รุน	กะ - รุน	กะ - รุน	→ ครุญ

4. ผู้สอนออกเสียงคำที่เขียนแผ่นไปร่วงใส่ให้นักศึกษาออกเสียงตามพร้อมกันและ
เป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละ สองคำ โดยลับกัน เช่น

1. กู กู
2. กู กู
3. กู กู
4. กู กู

4.3 ออกเสียงครั้งละ สามคำ โดยลับกัน เช่น

1. กู กู กู
2. กู กู กู

5. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำคู่ที่ตรงข้ามกับคำที่ผู้สอนออกเสียง ดังนี้

5.1 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

ผู้สอนออกเสียง

1. คุ้ย

2. คุ้ย

3. คุ้ย

4. คุ้ย

นักศึกษาออกเสียง

กู

คุ้ย

คุ้ย

กู

5.2 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

ผู้สอนออกเสียง

1. คุ้ย คุ้ย

2. คุ้ย กู

3. กู คุ้ย

4. กู กู

นักศึกษาออกเสียง

กู กู

กู คุ้ย

คุ้ย คุ้ย

คุ้ย คุ้ย

5.3 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

ผู้สอนออกเสียง

1. คุ้ย กู กู

2. กู กู กู

นักศึกษาออกเสียง

กู คุ้ย คุ้ย

คุ้ย คุ้ย คุ้ย

ผู้สอนออกเสียงผลักดันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ผู้สอนให้นักศึกษาฟังและออกเสียงคำที่ใช้ฟิก คือ คุ้ย คร่า ครวญ

เป็นรายบุคคล แล้วคำนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

7. ผู้สอนให้นักศึกษาอ่านบัตรคำซึ่งเป็นกลุ่มคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล คุ้ย คร่า

ครวญ ครวญ

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสังเกตการออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 10
การฟังและการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบคู่ กล

คำที่ใช้ฝึก โคลง เครื่ิ่ม คำขำ เศษ คลาย

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง

1. ผู้สอนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักศึกษาฟังคำละ 3 ครั้ง ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ตามเสียงที่ผู้สอนออกคำนี้

ผู้สอนออกเสียง		นักศึกษาตอบ	
1.	โคง	โคง	เหมือนกัน
2.	โคลง	โคลง	เหมือนกัน
3.	โคง	โคลง	ต่างกัน
ผู้สอนจะออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล			
2. ผู้สอนออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีความกล้ามเนื้ออยู่ในaccoที่ 1 คำที่มีอักษรควบคู่ กล จะอยู่ในaccoที่ 2 ให้นักศึกษาตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่accoที่ 1 หรือ 2 ดังนี้			
2.1 เมื่อผู้สอนออกเสียง “โคง” นักศึกษาต้องตอบว่า “หนึ่ง” ผู้สอนออกเสียง “โคลง” นักศึกษาต้องตอบว่า “สอง” โดยผู้สอนออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล			
2.2 ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น			

ผู้สอนออกเสียง		นักศึกษาตอบ	
1.	โคง	โคง	หนึ่ง
2.	โคลง	โคลง	สอง
3.	โคง	โคง	หนึ่ง
4.	โคลง	โคง	สอง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ผู้สอนออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาตอบ</u>		
1. โคง โคง โคง	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. โคง โคลง โคลง	หนึ่ง	สอง	สอง
3. โคลง โคลง โคง	สอง	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันแล้วให้ตอบเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง

3. เมื่อนักศึกษาออกเสียง ล ได้คลื่นอย่างแล้ว จึงออกเสียงคำว่า ก้าบพยัญชนะ คล แต่ถ้านักศึกษายังออกเสียงคำว่า ไม่ได้ ให้ออกเสียง ໄ อยวิธีดังต่อไปนี้
- 3.1 ออกรสเสียงคำว่า ก้าบ ให้ไว้แยกเป็น 2 พยางค์ เช่น ค้าว่า คตอง ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ กะ – โลง

- 3.2 ออกรสเสียงคำว่า ก้าที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นเข้าๆ กัน แต่วิธีที่ควรเริ่มขึ้นๆ จนออกรสเสียงคำว่า ก้าในที่สุด เช่น

กะ - โลง	กะ - โลง	กะ - โลง	→	โคลง
กะ - ถาย	กะ - ถาย	กะ - ถาย	→	ถลาย
กะ - เถง	กะ - เถง	กะ - เถง	→	ເຄດງ

4. ผู้สอนออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานคำให้นักศึกษาออกเสียงตามพร้อมกันและเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

- 4.1 ออกรสเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

- 4.2 ออกรสเสียงครั้งละ สองคำ โดยสลับกัน เช่น

1. โคง โคง
2. โคลง โคลง
3. โคง โคง
4. โคลง โคง

4.3 ออกเสียงครั้งละ สามคำ โดยสลับกัน เช่น

1. โคง โคง โคลง

2. โคลง โคง โคลง

5. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำๆ ก่อนที่ครองข้ามกับคำที่ผู้สอนออกเสียง ดังนี้

5.1 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. โคลง	โคง
---------	-----

2. โคง	โคลง
--------	------

3. โคง	โคลง
--------	------

4. โคลง	โคง
---------	-----

5.2 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. โคลง โคลง	โคง โคง
--------------	---------

2. โคลง โคง	โคง โคลง
-------------	----------

3. โคง โคลง	โคลง โคง
-------------	----------

4. โคง โคง	โคลง โคลง
------------	-----------

5.3 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. โคลง โคง โคง	โคง โคลง โคลง
-----------------	---------------

2. โคง โคง โคง	โคลง โคลง โคลง
----------------	----------------

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำๆ ใช้ฝึก กือ โคลง เคลื่ิ้น กล้าย เคลลง คลาย คำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้ เช่น 1 – 5

7. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำๆ ไปนี้เป็นรายบุคคล โคลง เคลื่ิ้น กล้าย เคลลง คลาย

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสังเกตการออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 11
การฟังและการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกั้น คัว

คำที่ใช้ฝึก คัว ความ ความย ควน

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง

- ผู้สอนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักศึกษาฟังคำละ 3 ครั้ง
- ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน”
ตามเสียงที่ผู้สอนออกดังนี้

ผู้สอนออกเสียง		นักศึกษาตอบ
1.	ความ	ความ
2.	ฟาน	เหมือนกัน
3.	ความ	ฟาน
4.	ฟาน	ต่างกัน
3.	ผู้สอนออกคำตั้งว่าคำควบกั้น คัว อุํญ์ในaccoที่ 1 คำที่นี่เสียง ฟ อุํญ์ในaccoที่ 2 ให้นักศึกษาตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอุํญ์ในaccoที่ 1 หรือ 2 คั้นนี้ ถ้าผู้สอนออกเสียง “ความ” นักศึกษาต้องตอบว่า “หนึ่ง” ผู้สอนออกเสียง “ฟาน” นักศึกษาต้องตอบว่า “สอง”	
4.	ผู้สอนออกเสียงตั้นกันครั้งละ 2 คำ คั้นนี้	

ผู้สอนออกเสียง		นักศึกษาตอบ
1.	ความ	หนึ่ง
2.	ฟาน	สอง
3.	ความ	หนึ่ง
4.	ฟาน	สอง

ขั้นการออกเสียง

5. ฝึกนักศึกษาออกเสียงคำควบกล้ำ คิว ໄโดยวีธีคั่งต่อไปนี้
 - 5.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ ໄโดยวีธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า ความให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ กะ - วาน
 - 5.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นเข้า ๆ กัน แล้วจึงทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

กะ - วาน	กะ - วาน	กะ - วาน	→	ความ
กะ - วัน	กะ - วัน	กะ - วัน	→	คwan
กะ - วาย	กะ - วาย	กะ - วาย	→	คway

6. นักศึกษาออกเสียงคำที่ใช้ฝาพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

- 6.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

นักศึกษาออกเสียง

ความ

ฟาน

- 6.2 ออกเสียงครั้งละ ส่องคำ ໄโดยลับกัน เช่น

นักศึกษาออกเสียง

ความ

ความ

ความ

ฟาน

ฟาน

ความ

ฟาน

ฟาน

7. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำที่ใช้ฝึก คือ คิว ความ คิว ความ คิว ความ

คำเนินการฝึกตั้งแต่ข้อ 1 – 6

8. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นรายบุคคล คิว ความ คิว ความ คิว ความ

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสังเกตการออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 12
การฟังและการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกัน คร

คำที่ใช้ฝึก ตรวจ ตรวจ ตรวจ เครื่ยน

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง

- ผู้สอนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักศึกษาฟังคำละ 3 ครั้ง ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ความเสียงที่ผู้สอนออกคั้งนี้

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>		<u>นักศึกษาตอบ</u>	
1. เดียน	เดียน	เหมือนกัน	
2. เครียน	เครียน	เหมือนกัน	
3. เดียน	เครียน	ต่างกัน	
ผู้สอนจะออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล			
2. ผู้สอนออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีความควบกันนี้จะอยู่ในaccoที่ 1 คำที่มีอักษรควบกัน คร จะอยู่ในaccoที่ 2 ให้นักศึกษาตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่acco ที่ 1 หรือ 2 คั้งนี้			
2.1 เมื่อผู้สอนออกเสียง “เดียน” นักศึกษาต้องตอบว่า “หนึ่ง” ผู้สอนออกเสียง “เครียน” นักศึกษาต้องตอบว่า “สอง” โดยผู้สอนออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล			
2.2 ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับหมายเดียวกัน เช่น			

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>		<u>นักศึกษาตอบ</u>	
1. เดียน	เดียน	หนึ่ง	หนึ่ง
2. เครียน	เครียน	สอง	สอง
3. เดียน	เครียน	หนึ่ง	สอง
4. เครียน	เดียน	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ผู้สอนออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบ เร่น

ผู้สอนออกเสียง			นักศึกษาตอบ		
1. เดีym	เดีym	เดีym	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. เดีym	เดรีym	เดรีym	หนึ่ง	สอง	สอง
3. เดรีym	เดรีym	เดีym	สอง	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันแล้วให้ตอบเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง

3. เมื่อนักศึกษาออกเสียง ร ได้คัดลอกแล้ว จึงออกเสียงความกล้ากับพยัญชนะ คร แต่ถ้าหากเสียงของออกเสียงความกล้าไม่ได้ ให้ออกเสียง โดยวิธีตั้งค่าไปนี้
- 3.1 ออกเสียงคำความกล้า โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เร่น คำว่า เตรีym ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ คง - เรียน
- 3.2 ออกเสียงคำความกล้าที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นช้า ๆ ก่อน แล้วจึงทวิความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงความกล้าได้ในที่สุด เร่น

คง - เรียน	คง - เรียน	คง - เรียน	→	เตรีym
คง - รา	คง - รา	คง - รา	→	ตรา
คง - รง	คง - รง	คง - รง	→	ตรง
คง - หราวด	คง - หราวด	คง - หราวด	→	ตรวง

4. ผู้สอนออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานคำให้นักศึกษาออกเสียงตามพร้อมกันและเป็นรายบุคคลตั้งค่าไปนี้

- 4.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ
- 4.2 ออกเสียงครั้งละ สองคำ โดยสลับกัน เร่น

1. เดีym เดีym
2. เดรีym เดรีym
3. เดีym เดรีym
4. เดรีym เดีym

4.3 ออกเสียงครั้งละ สามคำ โคลนลับกัน เช่น

1. เดี๋ยม เดี๋ยม เศรีญ
2. เศรีญ เดี๋ยม เศรีญ

5. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำๆ ที่ตรงข้ามกันคำๆ ที่ผู้สอนออกเสียง ดังนี้

5.1 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. เศรีญ เดี๋ยม
2. เดี๋ยม เศรีญ
3. เดี๋ยม เศรีญ
4. เศรีญ เดี๋ยม

5.2 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. เศรีญ เศรีญ เดี๋ยม เดี๋ยม
2. เศรีญ เดี๋ยม เดี๋ยม เศรีญ
3. เดี๋ยม เศรีญ เดี๋ยม เดี๋ยม
4. เดี๋ยม เดี๋ยม เศรีญ เดี๋ยม

5.3 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. เศรีญ เดี๋ยม เดี๋ยม เดี๋ยม เศรีญ เศรีญ
2. เดี๋ยม เดี๋ยม เดี๋ยม เศรีญ เศรีญ เศรีญ

ผู้สอนออกเสียงลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ผู้สอนให้นักศึกษาฟังและออกเสียงคำๆ ที่ใช้ฝึก คือ เศรีญ ตรง ครัว ตรา เป็นรายบุคคล คำนิยมการตามขั้นตอนต่อไปนี้ 1 – 5
7. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำซึ่งเป็นกุญแจดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล เศรีญ ตรง ครัว ตรา

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสังเกตการออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 13
การฟังและการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ปร

คำที่ใช้ฝึก ปรับ ป्रค ปุ่ง

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง

1. ผู้สอนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักศึกษาฟังคำละ 3 ครั้ง ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ตามเสียงที่ผู้สอนออกดังนี้

ผู้สอนออกเสียง	นักศึกษาตอบ
1. ปอค ปอค	เหมือนกัน
2. ปอค ปอค	เหมือนกัน
3. ปอค ปอค	ต่างกัน
ผู้สอนจะออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล	
2. ผู้สอนออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีความกล้ามเนื้อจะอยู่ในaccoที่ 1 คำที่มีอักษรควบกล้ำ ปร จะอยู่ในaccoที่ 2 ให้นักศึกษาตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่acco ที่ 1 หรือ 2 ดังนี้	
2.1 เมื่อผู้สอนออกเสียง “ปอค” นักศึกษาต้องตอบว่า “หนึ่ง” ผู้สอนออกเสียง “ปอค” นักศึกษาต้องตอบว่า “สอง” โดยผู้สอนออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล	
2.2 ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบ เร่น	

ผู้สอนออกเสียง	นักศึกษาตอบ
1. ปอค ปอค	หนึ่ง หนึ่ง
2. ปอค ปอค	สอง สอง
3. ปอค ปอค	หนึ่ง สอง
4. ปอค ปอค	สอง หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ผู้สอนออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบ เช่น

ผู้สอนออกเสียง นักศึกษาตอบ

1. ไปค	ไปค	ไปค	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ไปค	ไปรค	ไปรค	หนึ่ง	สอง	สอง
3. ไปรค	ไปรค	ไปค	สอง	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันแล้วให้ตอบเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง

3. เมื่อนักศึกษาออกเสียง ร ได้คดล่องแคล้วแล้ว จึงออกเสียงคำวบกล้ากับพยัญชนะ ปร แล้วนักศึกษาซึ่งออกเสียงคำวบกล้าไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำวบกล้า โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า ไปค ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ ป - ไหรค

3.2 ออกเสียงคำวบกล้าที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นช้า ๆ ก่อน แล้วจึงทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงคำวบกล้าได้ในที่สุด เช่น

ป - ไหรค ป - ไหรค ป - ไหรค → ไปค

ป - รุ ป - รุ ป - รุ → ปรุ

ป - หรับ ป - หรับ ป - หรับ → ปรับ

4. ผู้สอนออกเสียงคำที่เขียนบนกระดาษคำให้นักศึกษาออกเสียงตามพร้อมกันและเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละ สองคำ โดยสลับกัน เช่น

1. ไปค ไปค

2. ไปรค ไปรค

3. ไปค ไปรค

4. ไปรค ไปค

4.3 ออกเสียงครั้งละ สามคำ โดยสลับกัน เช่น

1. ไปค ไปค ไปค

2. ไปรค ไปรค ไปรค

5. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำๆ ที่ตรงข้ามกับคำที่ผู้สอนออกเสียง ดังนี้

5.1 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. โปรด	โปรด
2. โปรด	โปรด
3. โปรด	โปรด
4. โปรด	โปรด

5.2 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาอักเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. โปรด โปรด	โปรด โปรด
2. โปรด โปรด	โปรด โปรด
3. โปรด โปรด	โปรด โปรด
4. โปรด โปรด	โปรด โปรด

5.3 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาอักเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. โปรด โปรด โปรด	โปรด โปรด โปรด
2. โปรด โปรด โปรด	โปรด โปรด โปรด

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

- ผู้สอนให้นักศึกษาฟังและออกเสียงคำที่ใช้ฝึก คือ ปรับ โปรด ปรุ่ง เป็นรายบุคคล ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้
- ผู้สอนให้นักศึกษาอุ่นเครื่องเป็นกลุ่มคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล ปรับ โปรด ปรุ่ง

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสังเกตการออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 14
การฟังและการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกัน ป.ล

คำที่ใช้ฝึก ป.ลฯ ป.ล.อ.ค ปลี.ยน แปล

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง

1. ผู้สอนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักศึกษาฟังคำละ 3 ครั้ง ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ตามเดิมที่ผู้สอนออกคำนี้

ผู้สอนออกเสียง	นักศึกษาตอบ
1. ป.ล	ป.ล
2. ป.ล.ล	ป.ล.ล
3. ป.ล	ป.ล

- ผู้สอนจะออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล
2. ผู้สอนออกคำต่อๆ กันว่าคำที่ไม่มีคำควบกล้ำน์จะอยู่ในaccoที่ 1 คำที่มีอักษรควบกันป.ล จะอยู่ในaccoที่ 2 ให้นักศึกษาตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่acco ที่ 1 หรือ 2 ดังนี้

- 2.1 เมื่อผู้สอนออกเสียง “ป.ล” นักศึกษาต้องตอบว่า “หนึ่ง” ผู้สอนออกเสียง “ป.ล.ล” นักศึกษาต้องตอบว่า “สอง” โดยผู้สอนออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้ นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล
- 2.2 ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับหมายเดียวกัน เช่น

ผู้สอนออกเสียง	นักศึกษาตอบ
1. ป.ล	ป.ล
2. ป.ล.ล	ป.ล.ล
3. ป.ล	ป.ล
4. ป.ล.ล	ป.ล.ล

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ผู้สอนออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับ
หมายเลขอะไร เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาตอบ</u>		
1. ปาย ปาย ปาย	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ปลาย ปลาย ปลาย	สอง	สอง	สอง
3. ปลาย ปลาย ปาย	สอง	สอง	หนึ่ง

1. ปาย ปาย ปาย	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ปลาย ปลาย ปลาย	สอง	สอง	สอง
3. ปลาย ปลาย ปาย	สอง	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันแล้วให้ตอบเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง

3. เมื่อนักศึกษาออกเสียง ต ได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงคำควบกล้ำกับพยัญชนะ
ปด แต่ถ้านักศึกษาขังออกเสียงคำควบกล้ำไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้
3.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า ปลา
ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ ป - ลา

- 3.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นเข้า ๆ กัน แล้วจึงทวิความ
เริ่วเข็น ๆ จนออกเสียงคำควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

ป - ลาก	ป - ลาก	ป - ลาก	→	ปลา
ป - เล	ป - เล	ป - เล	→	ปล
ป - หลอด	ป - หลอด	ป - หลอด	→	ปลอด

4. ผู้สอนออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานคำให้นักศึกษาออกเสียงตามพร้อมกันและ
เป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

- 4.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

- 4.2 ออกเสียงครั้งละ สองคำ โดยสลับกัน เช่น

1. ปาย	ปาย
2. ปลาย	ปลาย
3. ปาย	ปลาย
4. ปลาย	ปาย

4.3 ออกเสียงครั้งละ สามคำ โดยสลับกัน เช่น

1. ป้าย ป้าย ป้าย
2. ปลาย ปลาย ปลาย

5. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำๆ ที่ตรงข้ามกับคำที่ผู้สอนออกเสียง ดังนี้

5.1 ครูออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. ปลาย ป้าย
2. ป้าย ปลาย
3. ป้าย ปลาย
4. ปลาย ป้าย

5.2 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. ปลาย ปลาย ป้าย ป้าย
2. ปลาย ป้าย ป้าย ปลาย
3. ป้าย ปลาย ป้าย ป้าย
4. ป้าย ป้าย ป้าย ปลาย

5.3 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. ปลาย ป้าย ป้าย ป้าย ปลาย ปลาย
2. ป้าย ป้าย ป้าย ปลาย ปลาย ปลาย

ผู้สอนออกเสียงต่ำบกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำที่ใช้ฟิก คือ ปลาย ปลอค เปลี่ยน แปล
คำเนินการตั้งแต่ข้อ 1 – 5

7. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นรายบุคคล ปลาย ปลอค เปลี่ยน แปล

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสังเกตการออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 15
การฟังและการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกัน พร

คำที่ใช้ฝึก พระ เพรศ เพราะ พร๊ง

วิธีค่าเนินการฝึก

ขั้นการฟัง

- ผู้สอนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักศึกษาฟังคำละ 3 ครั้ง ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ตามเสียงที่ผู้สอนออกคั้งนี้

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>		<u>นักศึกษาตอบ</u>	
1. พระ	พระ	เหมือนกัน	
2. พระ	พระ	เหมือนกัน	
3. พระ	พระ	ต่างกัน	
ผู้สอนจะออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล			
2. ผู้สอนออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีความควบกันนั้นจะอยู่ในaccoที่ 1 คำที่มีอักษรควบกัน พระ จะอยู่ในaccoที่ 2 ให้นักศึกษาตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่acco ที่ 1 หรือ 2 ดังนี้			
2.1 เมื่อผู้สอนออกเสียง “พระ” นักศึกษาต้องตอบว่า “หนึ่ง” ผู้สอนออกเสียง “พระ” นักศึกษาต้องตอบว่า “สอง” โดยผู้สอนออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล			
2.2 ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบ เช่น			

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>		<u>นักศึกษาตอบ</u>	
1. พระ	พระ	หนึ่ง	หนึ่ง
2. พระ	พระ	สอง	สอง
3. พระ	พระ	หนึ่ง	สอง
4. พระ	พระ	สอง	หนึ่ง
ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล			

2.3 ผู้สอนออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบ เช่น

ผู้สอนออกเสียง นักศึกษาตอบ

1. พะ	พะ	พะ	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. พะ	พระ	พระ	หนึ่ง	สอง	สอง
3. พระ	พระ	พะ	สอง	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสับสนไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันแล้วให้ตอบเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง

3. เมื่อนักศึกษาออกเสียง ร ได้คู่ต้องแคล้วแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะ พร แต่ถ้านักศึกษายังออกเสียงควบกล้ำไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า พระ ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ พะ - ระ

3.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นช้า ๆ ก่อน แล้วจึงทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

พะ - เริค	พะ - เริค	พะ - เริค	→ เพริค
พะ - ระ	พะ - ระ	พะ - ระ	→ พระ
พะ - เราะ	พะ - เราะ	พะ - เราะ	→ เพราะ

4. ผู้สอนออกเสียงคำที่เขียนบนกระดาษคำให้นักศึกษาอักเสียงตามพร้อมกันและเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละ สองคำ โดยสับสนกัน เช่น

1. พะ พะ
2. พระ พระ
3. พะ พระ
4. พระ พระ

4.3 ออกเสียงครั้งละ สามคำ โดยสับสนกัน เช่น

1. พะ พะ พะ
2. พระ พระ พระ

5. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำว่าที่ตรงข้ามกับคำที่ผู้สอนออกเสียง คั่งนี้

5.1 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. พระ	พะ
2. พะ	พระ
3. พะ	พระ
4. พระ	พะ

5.2 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. พระ พะ	พะ พะ
2. พะ พะ	พะ พะ
3. พะ พะ	พะ พะ
4. พะ พะ	พะ พะ

5.3 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. พระ พะ พะ	พะ พะ พะ
2. พะ พะ พะ	พะ พะ พะ

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ผู้สอนให้นักศึกษาฟังและออกเสียงคำที่ใช้ฝึก คือ พระ เพาะ เพริศ พริ้ง เป็นรายบุคคล คำเนินการตามข้อตอนต่อไปนี้
7. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำซึ่งเป็นกลุ่มคำคังค์ต่อไปนี้เป็นรายบุคคล พระ เพาะ เพริศ พริ้ง

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสังเกตการออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 16
การฟังและการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกัน พล

คำที่ใช้ฝึก พลัน พลาด พลาส พดอย เพลง

วิธีค่าเนินการฝึก

ขั้นการฟัง

1. ผู้สอนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักศึกษาฟังคำละ 3 ครั้ง ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ตามเดิยงที่ผู้สอนออกคั่งนี้

ผู้สอนออกเสียง		นักศึกษาตอบ	
1.	เพง	เพง	เหมือนกัน
2.	เพลง	เพลง	เหมือนกัน
3.	เพง	เพลง	ต่างกัน
ผู้สอนจะออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล			
2. ผู้สอนออกคำต่อๆ กันว่า “คำที่ไม่มีความกล้ามเนื้อจะอยู่ในaccoที่ 1 คำที่มีอักษรควบกัน พล จะอยู่ในaccoที่ 2 ให้นักศึกษาตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่acco ที่ 1 หรือ 2 คั่งนี้			
2.1 เมื่อผู้สอนออกเสียง “เพง” นักศึกษาต้องตอบว่า “หนึ่ง” ผู้สอนออกเสียง “เพลง” นักศึกษาต้องตอบว่า “สอง” โดยผู้สอนออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล			
2.2 ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับหมายเดียวกัน เช่น			

ผู้สอนออกเสียง		นักศึกษาตอบ	
1.	เพง	เพง	หนึ่ง หนึ่ง
2.	เพลง	เพลง	สอง สอง
3.	เพง	เพลง	หนึ่ง สอง
4.	เพลง	เพง	สอง หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ผู้สอนออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับ
หมายเลขอะไร เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาตอบ</u>		
1. เพง เพง เพง	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. เพง เพลง เพลง	หนึ่ง	สอง	สอง
3. เพลง เพลง เพง	สอง	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงตัวบังคับไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันแล้วให้ตอบเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง

3. เมื่อนักศึกษาออกเสียง ล ได้คัดลอกแล้ว จึงออกเสียงความกล้ามพยัญชนะ
ผล แล้วถ้าหากเสียงของคนกล้ามไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำความกล้า โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า เพลง
ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ พะ - เลง

3.2 ออกเสียงคำความกล้าที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นเข้าๆ กัน แล้วจึงทวิความ
เร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงความกล้าได้ในที่สุด เช่น

พะ - เลง	พะ - เลง	พะ - เลง	→ เพลง
----------	----------	----------	--------

พะ - ลาค	พะ - ลาค	พะ - ลาค	→ พลาค
----------	----------	----------	--------

พะ - ลัน	พะ - ลัน	พะ - ลัน	→ พลัน
----------	----------	----------	--------

4. ผู้สอนออกเสียงคำที่เปลี่ยนบนกระดานคำให้นักศึกษาออกเสียงตามพร้อมกันและ
เป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละ สองคำ โดยตัวบังคับ เช่น

1. เพง	เพง
--------	-----

2. เพลง	เพลง
---------	------

3. เพง	เพลง
--------	------

4. เพลง	เพง
---------	-----

4.3 ออกเสียงครั้งละ สามคำ โดยสลับกัน เช่น

1. เพง เพลง เพลง

2. เพลง เพง เพง

5. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำว่าที่ตรงข้ามกับคำที่ผู้สอนออกเสียง ดังนี้

5.1 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

ผู้สอนออกเสียง	นักศึกษาออกเสียง
-----------------------	-------------------------

1. เพลง	เพง
---------	-----

2. เพง	เพลง
--------	------

3. เพง	เพลง
--------	------

4. เพลง	เพง
---------	-----

5.2 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

ผู้สอนออกเสียง	นักศึกษาออกเสียง
-----------------------	-------------------------

1. เพลง เพลง	เพง เพง
--------------	---------

2. เพลง เพง	เพง เพลง
-------------	----------

3. เพง เพลง	เพลง เพง
-------------	----------

4. เพง เพง	เพลง เพลง
------------	-----------

5.3 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

ผู้สอนออกเสียง	นักศึกษาออกเสียง
-----------------------	-------------------------

1. เพลง เพง เพง	เพง เพลง เพลง
-----------------	---------------

2. เพง เพง เพง	เพลง เพลง เพลง
----------------	----------------

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

- ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำที่ใช้ฟิก คือ พลัน พลาด พลาง พลอง เพลง คำเนินการตั้งแต่ข้อ 1 – 5
- ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นรายบุคคล พลัน พลาด พลาง พลอง เพลง

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสังเกตการออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 17
การฟังและการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกัน ผล

คำที่ใช้ฝึก ผลัก ผลลัพธ์ พลารณ์

วิธีค่าเนินการฝึก

ขั้นการฟัง

1. ผู้สอนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักศึกษาฟังคำละ 3 ครั้ง ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ตามเสียงที่ผู้สอนออกดังนี้

ผู้สอนออกเสียง		นักศึกษาตอบ	
1. ผัก	ผัก	เหมือนกัน	
2. ผลัก	ผลัก	เหมือนกัน	
3. ผัก	ผลัก	ต่างกัน	
ผู้สอนจะออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล			
2. ผู้สอนออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีคำควบคุมค้างนั้นจะอยู่ในแกร่งที่ 1 คำที่มีอักษรควบกันผล จะอยู่ในแกร่งที่ 2 ให้นักศึกษาดังใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่แกร่งที่ 1 หรือ 2 ดังนี้			
2.1 เมื่อผู้สอนออกเสียง “ผัก” นักศึกษาต้องตอบว่า “หนึ่ง” ผู้สอนออกเสียง “ผลัก” นักศึกษาต้องตอบว่า “สอง” โดยผู้สอนออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้ นักศึกษาตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล			
2.2 ผู้สอนออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกัน หมายเดียวกัน หรือ เห็น			

ผู้สอนออกเสียง		นักศึกษาตอบ	
1. ผัก	ผัก	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ผลัก	ผลัก	สอง	สอง
3. ผัก	ผลัก	หนึ่ง	สอง
4. ผลัก	ผัก	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

- 2.3 ผู้สอนออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักศึกษาตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับ
หมายเหตุอะไร เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>			<u>นักศึกษาตอบ</u>		
-----------------------	--	--	--------------------	--	--

1. พัก	พัก	พัก	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. พัก	ผลัก	ผลัก	หนึ่ง	สอง	สอง
3. ผลัก	ผลัก	พัก	สอง	สอง	หนึ่ง

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันแล้วให้ตอบเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง

3. เมื่อนักศึกษาออกเสียง ล ได้คัดลอกแคล่่วนแล้ว จึงออกเสียงคำว่า ก้าวพับซูชันะ พล แต่ถ้านักศึกษาขังออกเสียงคำว่าไม่ได้ ให้ออกเสียง โดยวิธีดังต่อไปนี้
- 3.1 ออกเสียงคำว่า ก้าว โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า พล ก้าว ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ พะ - หลัก

- 3.2 ออกเสียงคำว่า ก้าว ที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นเข้าๆ กัน แล้วจึงทวิความ เร็วเข้าๆ จนออกเสียงคำว่าได้ในที่สุด เช่น

พะ - หลัก	พะ - หลัก	พะ - หลัก	→	ผลัก
พะ - โหลด	พะ - โหลด	พะ - โหลด	→	โหลด
พะ - หลาญ	พะ - หลาญ	พะ - หลาญ	→	ผลาญ

4. ผู้สอนออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานคำให้นักศึกษาออกเสียงตามพร้อมกันและ เป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

- 4.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

- 4.2 ออกเสียงครั้งละ สองคำ โดยสลับกัน เช่น

1. พัก พัก
2. ผลัก ผลัก
3. พัก ผลัก
4. ผลัก พัก

4.3 ออกเสียงครั้งละ สามคำ โดยสลับกัน เช่น

1. ผ้า พลัก พลัก

2. พลัก ผ้า ผ้า

5. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำๆ ที่ครองขึ้นกับคำที่ครุ่นออกเสียง ดังนี้

5.1 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. พลัก	ผ้า
---------	-----

2. ผ้า	พลัก
--------	------

3. ผ้า	พลัก
--------	------

4. พลัก	ผ้า
---------	-----

5.2 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. พลัก พลัก	ผ้า ผ้า
--------------	----------

2. พลัก ผ้า	ผ้า พลัก
-------------	-----------

3. ผ้า พลัก	พลัก ผ้า
-------------	-----------

4. ผ้า ผ้า	พลัก พลัก
-------------	------------

5.3 ผู้สอนออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

<u>ผู้สอนออกเสียง</u>	<u>นักศึกษาออกเสียง</u>
-----------------------	-------------------------

1. พลัก ผ้า ผ้า	ผ้า พลัก พลัก
-------------------	-----------------

2. ผ้า ผ้า ผ้า	พลัก พลัก พลัก
------------------	------------------

ผู้สอนออกเสียงสลับกันไปให้นักศึกษาตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำที่ใช้ฟีก คือ พลัก โพล' พลาญ

คำนิยมการตั้งแต่ข้อ 1 – 5

7. ผู้สอนให้นักศึกษาออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นรายบุคคล พลัก โพล' พลาญ

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสังเกตการออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 18

คำที่ใช้ฝึก

คำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ตระ ตรอม ตรม ตรา ตรง
ตรอก ตรากรคำ เศรียน
ไตรตรอง เศรีคเคร'

วิธีดำเนินการฝึก

- ผู้สอนออกเสียงอ่านแต่ละคำและให้นักศึกษาอ่านตาม
- ผู้สอนให้นักศึกษาแต่ละคนอ่านคำ
- ผู้สอนอ่านประ โยคให้นักศึกษาอ่านตาม
- ให้นักศึกษาแต่ละคนอ่านประ โยค

บัตรกู้นคำ

ตรอมใจ ตรวจตรา ตรอกและซอย เศรีคเคร' ตระเศรียน
ตรมใจ อึนตรง ไตรตรอง ตรากรคำ

แบบประโยค

- ถูกประพฤติเกเรพ่อเมืองคุณใจ
- คุณยายตรอมใจ เพราะคิดถึงถูก
- ขาดหมายราชการต้องมีตราครุฑ
- เขางะสร้างโรงเรียนในที่ตรงนี้
- ฉันเดินหาทุกครอบครุชอยกไม่พบบ้านเชอ
- คุณคิดไตรตรองเรื่องนี้คุ้ให้ดีว่าควรทำย่างไร
- อย่าเดินเที่ยวเศรษฐีไปไกลนะ

8. ฉันต้องตราครุฑารำทำงานหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว
9. ฉันควรเตรียมเสื้อผ้าไว้ไปเที่ยวชายทะเล
10. คุณครูกำลังตรวจข้อสอบ

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสังเกตการอ่านของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 19

คำที่ใช้ฝึก

คำที่ใช้อักษรควบกันด้า พร เพริศ พริ้ง เพาะะ พระ
คำที่ใช้อักษรควบกันด้า ผล พลัน พลาค พลอย เพลง
คำที่ใช้อักษรควบกันด้า ผล พลาญ ผลัก ไผล

วิธีดำเนินการฝึก

- ผู้สอนออกเตียงอ่านแต่ละคำและให้นักศึกษาอ่านตาม
- ผู้สอนให้นักศึกษาแต่ละคนอ่านคำ
- ผู้สอนอ่านประทิคให้นักศึกษาอ่านตาม
- ให้นักศึกษาแต่ละคนอ่านประทิค

บัตรกดุ่นคำ

เพริศพริ้ง	ร่องเพลง	เพาะะว่า	พระเอก
เริ่วพลัน	พลาคพลัง	พลอยชาว	เพาพาญ
ไผลหัว	ผลักไส		

แบบประเมิน

- เชื่อได้ว่าการยกย่องเพาะะว่าเป็นคนดี
- เชื่อแต่งตัวสวยงามเพริศพริ้งเชี่ยวแน
- เขาร่องเพลงเพราะมาก
- เขารองทำตัวเป็นพระเอก
- ขับรถต้องระวังหากพลาคพลังจะลำบาก
- ไฟเพาพาญบ้านเรือนวอความ
- ปลาช่อนไผลหัวขึ้นเหนื่อนน้ำ

8. เมืองจันทบุรีมีพลอยถ่ายทำจำนวนมาก
9. หล่อนผลักไส้ไม่ให้เข้าเข้าใกล้
10. เข้าทำอะไรต่างๆ ได้อบ้างเรื่อพัลันทันใจ

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสังเกตการยานออกเดียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 20

แบบฝึกโดยใช้คำประพันธ์ “อักษรควบกล้ำ 瓜 ขว គວ”

จุดประสงค์

- เพื่อทบทวนการออกเสียงคำที่มี 瓜 ควบกล้ำ
- เพื่อเป็นการเข้าใจนักศึกษาออกเสียงคำควบกล้ำ 瓜 ขว គວ

วิธีดำเนินการฝึก

- ผู้สอนแจกแบบฝึกคำประพันธ์ให้นักเรียนทุกคน
- แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มบอย ๆ กลุ่มละ 5 – 6 คน ฝึกออกเสียง
- ให้นักศึกษาจับคู่ฟังการออกเสียงคำซึ่งกันและกัน
- ฝึกการออกเสียงเป็นรายบุคคล

แบบฝึกคำประพันธ์ (อ่านออกเสียงปกติหรือทำนองเสนาะ)

คำประพันธ์ที่ 1

ฟันไฟไชว์คว้าค้อนควัก
คว้าขวนกวักไกวได้ฟัน
ควันความไชว์ขักชักเขว
ขวัญแขวนแก่วงขวนบรังไป
ฟูมฟิกฟิกไฟไกวแก่วง
ค้อนควันแขวงคว้าหน้าซื่อ

ไฟฟิกกวักไกวไฟฟิน
แขวนขวัญไชว์คว้าหาไฟ
ลังเตแขวงคว้าฝ่าไฟ
ฝ่าไกวไชว์ขักกวักมือ
ฟังແฟงฟูมฟายไปดื้อ
ชาอีกกวักไกวไปปนา
(ประสรงค์ รายณสุข)

คำประพันธ์ที่ 2

จิ่งฝ่าฟันควันป่ากัวจะพัน
ออกจากฟาร์มน้ำด้วยความหวังดึงจำนำรรจ
ฝ่าทุ่งเพลินเดินมากกว่าจะหด
นั่นลูกฟิกถูกควักใส่ทำให้เบา
เจาของฝ่าดกความดื้ันกินรสแปลง
ฟ้ายามนี้ที่อยากคว้านมาแนนใจ

ด้วຍอย่าดันดันฝางที่ขวางกัน
ทุ่งฟ่างนันแม่จะกริ่งฤาษะวงเรา
เห็นฟานรุครีหวานด้านเชิงเขา
ฝานลูกเต่าด้วยขวนพาลแทកไป
ฝิกด้วแยกลงกระพือกัวก้มือให้
ฟันเดินไปไกกลันขวัญกระเจิง
(มุญยง นำชวนรชัย)

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสังเกตการอ่านออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 21

แบบฝึกโดยใช้คำประพันธ์ “อักษรความกล้า กร กล, ขร คล”

จุดประสงค์

- เพื่อให้นักศึกษาจำความกล้าและอ่านออกเสียงได้อย่างคล่องขึ้น
- เพื่อให้รู้จักความกล้าอีก ๑ ที่นอกเหนือจากคำที่ใช้ฝึก

วิธีดำเนินการฝึก

- ผู้สอนแจกกระดาษพิมพ์แบบฝึกคำประพันธ์ให้นักศึกษาทุกคน
- ให้นักศึกษาเขียนให้จำความกล้าในคำประพันธ์
- ให้นักศึกษาอ่านออกเสียงความกล้าพร้อม ๆ กัน และเป็นรายบุคคล
- แบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งอ่านคำประพันธ์ ก្នុងสองสัมภ์ท่วงท่าออกเสียงความกล้าได้ถูกต้องหรือไม่ แล้วสลับกัน
- ให้นักศึกษาจับคู่กันคนหนึ่งอ่านอีกคนหนึ่งฟัง แล้วขคคำที่เพื่อนออกเสียงผิดไว้ เพื่อนนำมาฝึกเป็นพิเศษ

คำประพันธ์ที่ ๑

ต้นไกรใบร่วงกรา

โกรธย่าทำหน้ายุ่ง

กล่าวกอกลอนอ้อนวอนทำ

กลึงเกลือกเสือกໄສไป

ชื้อเกลือเดินตะกร้า

แกดังกันนั่นไวยดี

หัวกระเช้าเข้าในกรุง

แมกกระบุงมุ่งเมืองไกล

กรานลุงป้าอย่าสงสัย

หลานยอมให้ย่าเมี่ยนตี

กระอกส่องหน้างามสดซี

ไครกริวโกรธโโคดชั่วເອຍ

(ประวัติ ศิริประวัติ)

คำประพันธ์ที่ ๒

ยอดกรกต้าวเกรี้นกลอน

เกริกพระปฎิมา

กลุมเกลียวกรูกรา

เกลือกหุ่นสาวกร้าวແກร่งกร้าน

พุทธ ไสธรรมแก้ลัวเกล้า

คนไกสีไกลกรายกรานกราน

เกลือกหุ่นสาวกร้าวແກร่งกร้าน

กรุ่น โกรธเกรี้ยวក់កប្បាយ

(ดวลด นวดกម�กวี)

คำประพันธ์ที่ ๓

คลิกขุกคลักร้าง โขลงเดิน โขลกเบลก
คล้ายท่านองขรัวเส่าเป่าขลุ่ยเอง
ตีคำขับคือของขลังอันดีขลุน
โขลนทวารเด่นเพลงบรรเทงชริง

คุกแพลกผลูกคลักร้างน่าเกรง
เตียงบรรเทงคุขุกคลักรุบระชริง
ขลิบผ้าคลุนขุกขุลุย โขลกเบลกตีง
เพ้าประวิงคิดอักษรรถ้าขอรออย

(อาภา พัพภาคุล)

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสังเกตการอ่านออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 22
โจทย์ทางคณิตศาสตร์

- จุดประสงค์
- เพื่อฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
 - เพื่อฝึกการคิดอย่างว่องไว
 - เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจคำควบกล้ำมากขึ้น
 - เพื่อฝึกการทำงานร่วมกัน

- วิธีดำเนินการฝึก
- ผู้สอนอธิบายถึงการการเล่นต่อค้า
 - แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อช่วยกันคิด
 - ผู้สอนขึ้นต้นคำควบกล้ำให้ก่อนที่ 1 ต่อค้าใช้เวลาประมาณ 2 นาที ถ้าต่อไม่ได้จะผ่านไปกลุ่มนั้น
 - ผู้สอนจะคะแนนกลุ่มที่ต่อค้าและอ่านออกเสียงให้มากที่สุด กลุ่มนั้นก็จะเป็นกลุ่มที่ชนะ
 - ผู้สอนเรียนคำลงบนกระดานคำจันหนมดทุกคำและให้นักศึกษาอ่านออกเสียงพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

ตัวอย่างที่ 1

แก้ววอกล้ำ	พลาพาณุ	กรานกราน
ปราบปรมาน	พราหมณ์เจ้า	เขลาขดาด
พลาคนหัง	คลังพลอด	

ตัวอย่างที่ 2

เคร่งเครียด	เกดียดซัง	พลังงาน
พรานไฟร	ไกด์คลา	ตราครู
ครูตี	ผดีผลาม	

ตัวอย่างที่ 3

ปรนเปรอ	เหลือไฟล	ไก่ล่เกลี่ย
เสียหัวญู	ควนไฟ	ไข่គร้า
ปรากกฎ	ปลดปล่อย	

<u>ตัวอย่างที่ 4</u>	ภาษาช้าง	กว้างขวาง	พร่างพรน
	ตรมครอม	กล่อมเกลี้ยง	เพดีงพ้า
	คำแก้ว	แพรวพราว	

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสังเกตความร่วมมือและการหาคำ การออกรสิ่งคำ

แบบฝึกที่ 23
นารีองเพลงกัน

- จุดประสงค์
- เพื่อฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
 - เพื่อให้รู้จักคำควบกล้ำมากขึ้น
 - เพื่อความสนุกเพลิดเพลิน

- วิธีดำเนินการฝึก
- ผู้สอนแจกเอกสารเพลงคนละ 1 แผ่น
 - ให้นักศึกษาอ่านเนื้อเพลงพร้อมกัน 1 เที่ยว
 - ให้นักศึกษาหาคำควบกล้ำในเนื้อเพลงแล้วออกไปปีบันบรรณคำเป็นรายบุคคล
 - ให้นักศึกษาอ่านออกเสียงคำควบกล้ำนั้น ๆ พร้อมกัน และเป็นรายบุคคล
 - ผู้สอนเปิดเทปเพลงฟัง 1 ครั้ง ให้นักศึกษาร้องตาม และร้องเองพร้อมกัน

เพลงที่ใช้ฝึก

สามัคคีชุมชน	(บทประพันธ์ของเจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทรารัตน์)
พวกราเหล่ำนาชุมนน	ค่างคุณใจรักสมัครสมาน
ส่วนมิตรจิชชื่นบาน	ตราญ เริงอยู่ ทุกผู้ทุกนาน
อันความกลมเกลี้ยง	กันเกินใจเดียวพระเสรีสุริ
ทุกสิ่งประสงค์งใจ	จักเตรียมได้ด้วยสามัคคี
กิจใด ธ ประสงค์มี	ร่วมใจกักดี้แต่พระจอมสยาม
พร้อมพรึบดังมือเดียว Yam	หากเข็นเห็นจ่าย บ หน่าย บ วาง (สร้อย)
ที่หนักกีจักเบาคลาย	ที่อันตราย ขัดขัคขาว
รักษาพระเศษ บ ชา	กตเวทิกุณพระกรุณา (สร้อย)

สามัคคีนี้เห惚ล้าเลิก
สยามรัฐจักรวัฒนป্রา-กูญ เกียรติฟัง

จักชชาติเชิคพระศาสนा
เพื่องการเดื่องแคนดิน (สร้อย)

หมายเหตุ สำหรับแบบฝึกเพลงนี้ ผู้สอนจะเลือกฝึกกี่เพลงก็ได้

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสังเกตการอ่านออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 24

เกมใบคำ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักคำควบกล้ำ
2. เพื่อให้นักศึกษาอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้ถูกต้อง
3. เพื่อให้นักศึกษามีปฏิภาณ

วิธีดำเนินการฝึก

1. แบ่งกลุ่มนักศึกษาเป็น 2 ฝ่าย ๆ ละเท่า ๆ กัน ในแต่ละฝ่ายต้องมีผู้จับเวลา 1 คน ผู้นับคะแนน 1 คน เพื่อสับเปลี่ยนกัน
2. แบ่งแต่ละฝ่ายออกเป็น 2 กลุ่ม มีผู้ใบคำ 1 คน ผู้ช่วยคร 1 คน ที่เหลือเป็นผู้ตอบ (ข่วยกัน)
3. เล่นครั้งละ 1 กลุ่ม ฝ่ายหนึ่ง ๆ มีโอกาสเล่น 2 กลุ่ม ไม่เข้ากัน
4. ผู้เด่นออกนาหน้าชั้น ผู้ช่วยครยกบัตรให้ผู้ใบคำ แล้วผู้ใบคำ ผู้ตอบ ข่วยกันคิดແล้าศอกของจนหมดเวลา แล้วให้หยุดนับคะแนน

กติกา

1. เวลาเล่นกลุ่มละ 5 นาที ใช้คำ 10 คำ
2. ถ้าผู้ใบคำพูดคำเฉลยออกมาเพียงพยางค์เดียว ก็เป็นโมฆะ ให้ใช้บัตรคำใหม่
3. ถ้าผู้ตอบ ๆ ไม่ได้ ขอผ่านไปคำอื่นก่อนได้

คำที่ใช้ในการฝึก

ไทย	มหกรรม
กราบ	ไหว้
กราบ	ไหว้
เกรงกลัว	กรีดรยา
ครัวไฟ	ความช้าง
ครอบครัว	กลุ่มใจ
ศรีกตรอง	ครอบครุณ
ปราบปราม	ปลอกน
ปลากราย	ใจรปสัน

คำว่าง	ແບວນ
คงร้า	ກະເໜົາ
แก่วົງເຫັນ	ກວາງ
กວັມນືອ	ຄວາຍ
ຄລອງ	ຄສຸມຄສັ່ງ
ຕຽງ	ຕຣອກ
ປະປາ	ປັບປຸງ
ປັດເປີ້ອງ	ປັດໄປ່ງ
ປຸລຸກປໍລຳ	ພຽວມົດນິນ
ຜູນໃຫດ໌	ແນ່ນຂວາ
ປະຕູ	ພ້ອມເພື່ອຍງ

ขั้นประเมินผล

สั�ชเกตการย่านออกเสียงของนักศึกษา

แบบฝึกที่ 25
การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำจากคำประพันธ์

- จุดประสงค์ 1. เพื่อทบทวนการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
2. เพื่อฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำในบริบทของคำประพันธ์

- วิธีดำเนินการฝึก 1. ผู้สอนอ่านคำประพันธ์ทีละบท และให้นักศึกษาอ่านตาม
2. ผู้สอนให้นักศึกษาอ่านกุญแจนักศึกษาอ่านคำประพันธ์

คำประพันธ์คำควบกล้ำ ๑๖ (ภาษาบาลี ๑๑)

ทำงานตรงเวลา	เดินตรวจตราอย่าครากครัว
เครื่องไว้คั้งใจทำ	ไม่เครื่องเครื่องเร่งรีบกราย
ไตร่ตรองให้รอบคอบ	ความระบบแห่งกฎหมาย
ไม่ยกถ้ามากภายใน	ความทุกข์คล้ายหายครอบครัว

คำประพันธ์คำควบกล้ำ ๑๗ ๑๘ (ภาษาบาลี ๑๑)

หยินดีขลิบของฉลัง	ทรุดลงนั่งเป้าขลุ่ยชรีม
ขาดเสลาเสร้าโสกชื้น	คิดถึงครั้งนั่งคุยกัน
ขลุกขลักทางชุขระ	ไม่คิดจะเปลี่ยนแปลงผัน
เสียงโขลกพริกทุกวัน	แห่รับกันคุยเสียงบรรม

คำประพันธ์คำควบกล้ำ ๑๙ ๒๐ (ภาษาบาลี ๑๑)

กรั้นเคลือมเริ่มน่องยาน	เสียงโกรรณารมร้องคราญกร่าง
คล่องเคลื่อนคลานเคลื่อนร่าง	นั่งครุ่นคิดไกรคตุ้มคลั่ง
คถุนค้ามาท่องโคลง	แล้วเชื่อมโยงถึงความหลัง
เมื่อครั้งครอบครัวยัง	อยู่ริมฝั่งคลองกรีกโกรรณ
พอย้ายถ่ายเคร่งเครียด	กลับไกรแก้ไขความชั่นบน
เก็บครัวนึงต้องครบ	พร้าเพ้อบ่นจนรุ่งฟ้าง

คำประพันธ์คำควบค้ำ พร พด (โคลงสีสุภาพ)

ทำเปล่งปลั้งปลาบปลื้น	ลืมคน
ปลอนแปลกปลีกเบรียบคน	ปลื้นปล้อน
ແປลงปຸກເປົ່ນປາຍຝຳ	ແປລົນປາຍ ເປົ່ນຢາເສຍ
ປາວູບເບຣີບປະວໄຟຮອນ	ປັດເປົ້ອງປ່ອງຄອງ

คำประพันธ์คำควบค้ำ พร พด (โคลงสีสุภาพ)

เพราะจำරากພລາດພັ້ນ	ກລາງໄພຣ
ເຫດີ່ງພລັກພຕັກເປົ່ນໄປ	ພື້ພຣອງ
ນັວເຜດໂພດເພດີນໄກດ	ເຕີຣີເຕີຣີ ໄປເຍຍ
ພດຸກພລໍານພຽນຮ້ອງກ້ອງ	ເກົ່າອົກດິັ່ງກລາງຈົງ

คำประพันธ์คำควบค้ำ กວ խວ កວ (โคลงสีสุภาพ)

ເີັກຮຸນຄົດໄຂວ່າຂ້າ	ຂວານຈານ
ແຂວນຂວັງຂວນຂວາຍຄານ	ຖຸງກວ້າງ
ຄວານຂວານບິນມື້ອຍານ	ແກວ່າງກວັດ ແມ່ເຍຍ
ຈຳຈັກຕັກໃຈໜ້ວງ	ວາງທຶນກລາງທາງ

คำประพันธ์คำควบค้ำ พր พດ (กลอนสุภาพ)

เพราะມັນເພດີນເດີນພຣາກໄພຣມີອງແພຣ	ເກືອບຈະແຍ່ພັ້ນແລດອເຈອໄພຣງໃຫຍ່
ໄຫລ່ພຸກພລໍານເພອເຮອພລາດພລອໄປ	ຜິ່ງຮົງໃຫຍ່ໄດ້ຕ່ອຍດອຍໄນ່ກັນ
ພລັກກັນວົງພລັກເປົ່ນເວີນຫລດອກລ່ອ	ທັງແດນຕ່ອພວ້ອມເພື່ອງເຮີຍເຮີຍມານັ້ນ
ຕົ້ອງສຸມເພລິງພລິກແພລົງພຣ້ອງປົ້ອງກັນ	ທຳເປັນຫັ້ນພຣາວພຣາຍຄັ້ງພຣານຄືນ

คำประพันธ์คำควบค้ำง กร กล (กลอนสุภาพ)

ขอคำกวักกลอนย้อนหลังเมื่อยังโกรธ
ไม่กลัวเกรงกลับกล้าแคดังกินเกลือ
ต้องเกลืออกกลิ้งกลาดกลี่อนเหมือนคนน้ำ
เตียงเกรี้ยวกราวกล้ายเป็นเข่นคนร้อง

คิดลงไทยเกรี้ยวกราดประหลาดเหลือ
กลุ่มใจเมื่ออดกลั้นสุดกลั้นกรอง
เก็บกระบวนการออกลงตรวจป้ายปล่อง
กรีดกรายมองไก่ความเกลียดชัง

-เทียดเบย

ขั้นประเมินผล

ผู้สอนสั่งเกตการอ่านออกเสียงของนักศึกษา

ประวัติย่อผู้วิจัย

ผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล

นายปาราโมทย์ ชูเดช

ประวัติการศึกษา

การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษากำรสอนภาษาไทย)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร

การศึกษาบัณฑิต (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ไทยศศิศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร์

ประกาศนียบัตร (การประชาถัมพันธ์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร์

สถานที่ติดต่อ

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

โทรศัพท์ 0-2 312-6300 ต่อ 1447

